T Ü R K İ Y E L İ

ÖĞRETMENİN SESİ

1974 KASIM sayısı

TÜRKİYELİ ÖĞRETMENLER DERNEĞİ'NİN YAYIN ORGANI

ÇOCUKLARIMIZA YETERLİ EĞİTİM İSTİYORUZ!

ÇOCUK PARAMIZIN KESİLMESİNE HAYIR !

Bu ana taleplerle, 26 Ekim'de Batıberlin'de bir yürüyüş yapılmıştır. Yüzlerce anne-babanın, çocuk ve öğretmenin katıldığı yürüyüş Hermannplatz'da başlayıp, Kreuzberg semtini dolaşarak, Mariannenplatz-da yapılan bir mitingle son bulmuştur. Veli temsilcisi bir arkadaş yaptığı heyecanlı bir konuşmada ; maarif yetkililerinin tutumunu şiddetle yermiş, çocuklarımıza uygulanan bu her yönüyle bozuk öğretimin değiştirilmesi için hep birlikte mücadele etmenin gereği üzerinde durmuştur. Bir başka işçi arkadaş, yaptığı konuşmada; haklarımızı alabilmenin tek yolu, sendikalara girmek, örgütlenmek, susmamak,hak istemektir diyerek, yerli yabancı tüm emekçilerin çikarlarının bir olduğunu, ortak düşmanın, büyük tekeller ve emperyalizm olduğunu söylemiştir. Öğretmenler Sendikasının (GEW) dayanışma ve destekleme mesajını, Kreuzberg Bölge Yönetim Kurulu Başkanı okumuştur.

Yürüyüş, Türkiye'li öğretmen, veli, işçi ve sendikacıların kurduğu "Çocuk Hakları Komitesi" tarafından yapılmıştır. Ayrıca yürüyüşün hazırlığında , yapılması esnasında, Derneğimiz, Avrupa Türkiye'li Toplumcular Federasyonu (ATTF) ve Türk Toplumcular Ocağı'nın büyük katkısı olmuştur. Öğretmenler Sendikası (GEW) de yürüyüşle dayanışmasını bildirmiştir.

Çocuk Hakları Komitesinin yürüyüşe çağrısını aynen yayınlıyoruz :

Y U R T T A Ş L A R

F. ALMAN HÜKÜMETİ ŞİMDİ DE ÇOCUKLARIMIZIN NAFAKASINA GÖZ DİKTİ. YENİ BİR KANUNLA HEM ÇOCUK PARAMIZ KESİLMEKTE VE HEM DE VERGİ YÜKÜMÜZ ARTTIRILMAKTADIR. BÖYLECE HAKLARIMIZ ELİMİZDEN ALINMAKTADIR. ÖRNEĞİN, 5 ÇOCUĞU BURADA OLMAYAN BİR İŞÇİNİN YILLIK KAYBI 7404 MARKTIR. BÖYLECE KAYIP MİLYONLARI BULACAKTIR . ÇOCUKLARIMIZIN BURADAKİ OKUL DURUMU PERİŞANDIR. SINIFLAR KALABALIK, YETERLİ DERSANE YOK, ÖĞRETMEN AZ, KİTAP VE DERS ARAÇLARI YETERSİZ, DERS SAATLERI DÜŞÜKTÜR. NE ALMANCA NE DE TÜRKÇE ÖĞRENEBİLİYORLAR.ÇOCUKLARIMIZ CAHİL VE MESLEKSİZ KALMAYA MAHKUM EDİLMEKTEDİRLER. İŞ ARAYAN GENÇLERİMİZE ÇALIŞMA İZNİ VERİLMEMEKTEDİR. BUNUN İÇİN :

ÇOCUKLARIMIZIN HAKLARINI İSTİYORUZ,

ÇOCUK PARALARIMIZIN KESİLMESİNE HAYIR,

ÖĞRETMEN İSTİYORUZ, DERSANE İSTİYORUZ,

YETERLİ KİTAP, DERS ARAÇLARI İSTİYORUZ,

ANA DİLDE EĞİTİM HAKKI İSTİYORUZ,

ÇOCUKLARIMIZA UYGUN BIR DERS PROGRAMI İSTİYORUZ,

GENÇLERİMİZE MESLEKİ ÖĞRENİM İMKANI İSTİYORUZ,

YERLİ YABANCI AYIRIMINA HAYIR, HER ALANDA EŞİTLİK ISTIYORUZ .

ÇOCUKLARIMIZIN HAKLARI İÇİN BİRLEŞELİM, HAKLARIMIZA SAHİP ÇIKALIM .

Yürüyüş sırasında minik öğrenciler en önde yürüdüler

B. BERLİN'DE BÜYÜK YÜRÜYÜŞ

ÇOCUKLARIMIZIN GELECEĞİ İÇİN

Türk ve Yunan Veli Temsilcileri,Türkiyeli Öğretmenler Derneği 11 ekim 1974 de yapılacak büyük Veli Toplantısına bütün veli ve öğretmenlerin katılmalarını sağlamak için ortak bir bildiri çıkardılar.Türkçe,Yunanca ve Almanca olarak çıkarılan bu bildirinin tam metnini aşağıda yayınlıyoruz.

BİLDİRİ

Sayın VELİLER,
Sayın ÖĞRETMENLER,

Çocuklarımızın okullarda durumları perişandır. Sınıflar çok kalabalık olmasına rağmen, öğretmen tayini yapılmamaktadır. Kitap ve ders araçları yok gibidir.
Senetonun yabancı çocuklarla ilgili yönetmenliği, gerçeklerden uzak ve işlemez haldedir. Çocuklarımız, ne doğru düzen anadillerini, ne de Almancayı öğrenebiliyorlar.
Bu durumda çocuklarımızın % 90'ından fazlası, sanat öğrenimi yapacak diploma ve bilgilere bile sahip olmadan, 15 yaşına gelince, ellerine bir belge verilip okullardan çıkarılıyorlar. Çocuklarımız, sonunda, okulsuz, sanatsız bırakılıp, sokaklara ve lokallere itiliyorlar. İşçi olarak çalışmak istiyenlere ise, Arbeitsamt

BİLDİRİ

Türk, Yunan, Yugoslav ve diğer bütün yabancı veli ve öğretmenler,

Çocuklarımızın okul durumlarının düzelmesi için harekete geçelim. Çocuklarımıza doğru dürüst bir temel eğitim, Anadillerinde ders, yeterli Almanca dersi, gençlerimize sanat öğrenimi talep edelim.

Hep birlikte, veli toplantılarına katılarak bu isteklerimizi dile getirelim. Hep beraber, birlikte hareket edersek, çocuklarımızın yararına değişmeler olur. Aksi halde, durumlar düzelmez Alman Öğretmenler Sendikası (GEW), yabancı veliler için büyük bir toplantı düzenlenmiştir. Bu toplantıda özellikle, çocuklarımızın okul durumlarının düzelmesi için, hangi çalışmaların yapılması gerektiği tesbit edilecek, tartışılacaktır.

TOPLANTI : II Ekim Cuma günü saat 19^{30} da,
Viktoria Park yanında :
1 Berlin 61 - KREUZBERGSTR. 47 de
yapılacaktır.

Toplantıya katılalım, birlik halinde isteklerimizi dile getirelim.

TÜRK VELİ TEMSİLCİLERİ
YUNAN VELİ TEMSİLCİLERİ
TÜRKİYELİ ÖĞRETMENLER DERNEĞİ
1 BERLİN 21 - EMDENERSTR. 39

VELİ TOPLANTISI

11 Ekim günü yapılan Büyük Veli Toplantısına 300 den fazla Türk, Alman ve Yunan veli ve öğretmen katıldı. Çocuklarının bozuk okul durumlarından bezmiş veliler söz alarak sorunları ortaya koydular, yetkililerden nedenleri sordular ve çözüm istediler. İlkokullardaki sorunları dile getiren veli arkadaşımız şunları söyledi:

SAYIN VELİ ARKADAŞLAR

Bugün burada toplanmamızın gayesi sizlerinde bildiğiniz gi çocuklarımızın okul problemlerini tartışmaktır. Kısaca söy 'ecek olursak, çocuklarımızın durumu perişandır. Batı Berlin ıllarında binlerce yabancı çocuğu bulunmaktadır. Anne ve ba .arın çoğu burada çocuklarını okutmak için getirdiler. Fakat . görelim ki çocuklarımızın durumu perişandır, yürekler acı ıır. Uygulanan metodlar çağ dışı metodlardır. Kısacası çocuk- ·ımızın okuma şansları yoktur. Berlin Eğitim Senatörlüğünün ›tığı yönetmelik tatbi katta işlemez haldedir.

Sayın Veli Arkadaşlar: Şimdi sizlere durumu somut örnekler vermeye çalışacağım.

- Yabancı çocukların hazırlık sınıflarında aslında 20 çocuk ı fazla olmayacaktır. Fakat tatbikatta sınıflar dolup taşmak .öğrenci sayısı bu 20 kişinin 2 hatta 3 katına çıkan sınıf · bile vardır. Böyle olunca kalabalık olan sınıfta çocuklar ; bir şey öğrenemez.
- Çocuklarımız için yeterli öğretmen yoktur. Bir öğretmene ·eğinden fazla öğrenci düşmektedir. Böyle olunca öğrenci ye şemez. Burada tayin edilmesini isteyen çok öğretmen vardır. ɛat hükümet, yabancı öğretmene ihtiyacımız yok diye, tayin ›mamaktadır. Herhalde yetkililer öğretmene verecekleri maaş- ı çekinmektedirler. Öğretmensizlik durumu alman çocukları i ıde geçerlidir.
- Gerek alman çocukları için ve gerekse bizim yabancı çocuk :ı için yeterli dersane yoktur. Hele bizim yabancı çocukları ılyelerde spor salonlarında, çok kullanışsız odalarda ders ›mak zorunda bırakılmaktadırlar. Çok okullarda iki sınıfa : dersane düşmektedir.
- Çocuklarımızın yeteri kadar ders araç ve gereçleri yok :.
- Çocuklarımız alman çocuklarından daha az ders yapmaktadır r.
- hazırlık sınıflarının süresi bir buçuk sene olduğu halde sınıflar adeta devamlı sınıf oldu. Çocuklarımız ne almanca-

Toplantıyı izleyen velilerden bir kısmı

Görülüyor ki Veli arkadaşlar, bu şartlar altında çocuklarımızın okuma şansları yoktur. Çocuklarımız neticede ancak bizim gibi yardımcı işçi olacaklardır. Şimdiye kadar ki uygulama bunu bize göstermiştir.

Arkadaşlar! Biz veli olarak, veli temsilcisi olarak bu durumu ve bu durumun düzeltilmesi için isteklerimizi defalarca Alman Eğitim makamlarına bildirdik. Ayrıca Öğretmenler Sendikası bu durumu raporlar halinde gerekli yerlere bildirdiler. Fakat hepsi cavapsız kaldı. Sorunlarımız çözülmedi ve hatta gi derek ağırlaştı.

Bizlerde alman vatandaşları gibi bu devlete vergi ödemekteyiz. Bizim çocuklarımızın okutulması, bunun için gerekli imkanların tanınması devletin en başta gelen kanuni bir görevidir Alman anayasasının üçüncü maddesi "Bütün insanlar kanun önünde eşittir" der. Nerde bu eşitlik? Bu halde eşitliği sağlamak devletin vazifesidir.

Biz veli olarak çocuklarımızın haklarını istemeliyiz. Bunu istemek bizim en tabii kanuni haklarımızdandır.

Biz 7 numaralı ilkokulun bütün velileri olarak toplandık. "300" e yakın veli toplantıya katılmıştı. Haziran ayında yapılan bi toplantıda şu kararları almıştık.

1- Biz, anne babalar çocuklarımızın bizim gibi yardımcı işçi olarak yetişmesine karşıyız.

2- Çocuklarımızın alman çocuklarıyla eşit seviyede ders saati görmesine taraftarız. Alman çocuklarından eksik ders yapmalarına karşıyız.

3- Normal dersane ve yeni sınıflar açılması.

4- Her dersanede öğrenci sayısının 20 yi aşmaması.

5- Derslerin ana dilde gösterilip, almancanın yabancı dil olarak tanınması, ve almancanın alman öğretmenler tarafından verilmesi.

6- Her sınıfa bir öğretmen tayin edilip, münavebeli ders gösterilmemesi.

7- Ders materyallerinin tam olarak temin edilmesi.

8- Spor salonlarından yabancı çocuklarında faydalanması, yüzme derslerinde de eşit hak tanınması.

Bu isteklerimizi sonuna kadar diretip dayanışma içersinde olduğumuzu bir kez daha duyurup sonuna kadar kararlı olduğumuzu bildiririz".

Toplantıda yukarıda saydığım hususlar kararlaştırıldı.

Biz veli temsilcileri olarak bu kararları yazılı olarak Kreuzberg Belediyesi Eğitim Müdürlüğüne götürdük. Okullar Müfettişi Bay Köppene ve onun üst amiri olan Bay Hämelt'e verdik. Fakat bu yetkililer burada ise soruyorum; neden bize cevap vermiyorsunuz? Neden bize ilgi göstermiyorsunuz? Bizler de bu memleketin kanunlarına tabi değilmiyiz?

Sayın veli arkadaşlar, buna benzer kararlar başka okul veli temsilcileri tarafından da alınmış ve bu yetkili mekamlara iletilmiş. Fakat onlar da böyle cevapsız kalmıştır.

Görülüyor ki arkadaşlar ilgili daireler, makamlar ve kişiler bizimle hiç ilgilenmiyorlar. Çocuklarımızın Eğitim Öğrenim

VELİ TOPLANTISI

Bizler ne istiyoruz? Bizler kanunların bize tanıdığı hakların gerçekleşmesini istiyoruz.Bizler devletten okuma şansının gerçekleştirilmesini istiyoruz. Bizler çocuklarımız için,eşit hak,eşit imkan,eşit şans istiyoruz.Bu aynı zamanda anayasanın da emridir.

Bundan çıkarak isteklerimizi bir daha tekrarlarsam:

1- Çocuklarımız için normal dersane istiyoruz.

2- Sınıflardaki öğrenci sayısı 20 yi geçmemelidir.

3- Almanlar gibi eşit sayıda ders saati istiyoruz.

4- Derslerin ana dilde yapılmasını,Almancanın yabancı dil olarak kabul edilmesini ve almancanın alman öğretmenleri tarafından verilmesini istiyoruz.

5- Yeteri kadar öğretmen tayin edilmesini istiyoruz.(Fabrikalarda çalışan binlerce öğretmen vardır.)

6- Ikili veya üçlü öğretime karşıyız.

7- Yeteri kadar ders araç ve gereçleri temin edilmelidir.

8- Spor ve yüzme dersinden yabancılarda yararlanmalıdır.

9- Hazırlık sınıflarında verilen bitiriş karneleri bitiriş diploması olarak kabul edilmelidir.

Arkadaşlar, bu isteklerimizin gerçekleşmesini istemek bizim en tabii hakkımızdır..Alman kanunları bu hakları bizlere tanımıştır.Birlik olalım,beraber olalım,bu isteklerimizi herkese anlatalım. Yetkili makamlara iletelim.Gerçekleşinceye kadar mücadele edelim.

Birlik beraberlik için birbirlerimizle kontak kuralım ve birbirimizle kontağı kayıp etmiyelim.

Teşekkür ederim.

BİR VELİ ARKADAŞIMIZ ORTAOKULLARDAKİ (HAUPTSCHULE) DURUMLA İLGİLİ OLARAK ŞU KONUŞMAYI YAPTI :

Sayın veliler !

Batı Almanyada ve bizim yaşadığımız Berlin'de Hauptschule denilen okullar,ilkokulların bir devamı sayılır.Fakat hemen hemen bütün Türk çocuklarının devam ettikleri bu okullarda okuyan çocukların az da olsa lise ve yüksek tahsil imkanları olmasına rağmen,burada hauptschule'dekilerin buna benzer hiç bir imkan olmaması,okulu ancak vasıfsız işler yapabilecek seviyede bitirmeleri,meslek edinme şanslarının az oluşu çok önemli bir farktır. Her ne kadar lise ve benzeri okullara çocuklar daha ilkokullarda ayrılıyorsa da,Hauptschule'ye giden çocuğumuzun hiç olmazsa bir meslek kazanacak kadar yetişmesini sağlamak veli ve öğretmen olarak bizlerin en önde gelen görevlerimizdendir.Berlin'de Hauptschule'deki başlıca problemler şunlardır.

1- Türk öğerncilerinin alman öğrencileri gibi okulu Abşulus soyignis denilen,yani bitirme diploması denilen diploma ile bitirebilmeleri için almancayı çok iyi bilmeleri gerekmekte - dir.Bu da çeşitli sebeplerden mümkün olmamaktadır.Böylece yeteri kadar almanca bilmeyenlere,önce dil öğrenmeleri için hazırlık sınıfı denilen özel sınıflar açılmakta olup,gaye bu sınıftaki öğrencilerin dil öğrenmeleri ise de aşağıda bir kısmı açıklanan sebeplerden dolayı gerçekleşmemekte ve öğrenciler abgangsoyugnis denilen terk tasdiknamesiyle okuldan ayrılmaktadır. Bu tasdikneme ile ancak çocuk yardımcı işçi olarak kabul edilmekte ve böylece bir meslek öğreniminede girememektedir.

2- Türk sınıflarında verilen derslerin kalitesi düşüktür. Öğrencilerin kitap gibi ders araç ve gereçleri yok denecek kadar azdır.Özel dersliklerden faydalanamamaktadırlar.Bazı okullarda,ders araç ve gereçleri için ayrılan ödenekler başka maksatlar için harcanmaktadır.Öğrencilerin ders saatlerinin sayısı düşüktür.Alman öğretmenleri,Türk sınıflarında nasıl ders verecekleri hususunda yetiştirilmemekte.

3- Okul müdürleri,eğitim müdürleri ve senatonun eğitim işleriyle görevli kişiler,çocuklarımızın eğitimiyle ilgili titizliği göstermemektedirler.Ortaya çıkan aksaklıklar örtbas edilmektedir.Yapılan uyarılara kulak asılmamaktadır.Yabancı sınıflarında uygulanacak bir ders programı yoktur.Böylece öğretmenler bile teftiş edilmemekte.

4- Türk velileri görev ve yetkileri üzerinde aydınlatılmamaktadırlar. Formalite icabı yapılan veli toplantıları hiç bir şey getirmemektedirler.Halbuki Berlin okullar kanunu biz velilere çok haklar tanımıştır.Türk öğretmenlerinin bazıları ilgisizlikten bazılarıda senattan,yani hükümetten çekindikleri için çocuklara gereği gibi sahip çıkamamaktadırlar.

Bu ve buna benzer aksaklıklar çocuklarımızın okuma imkanını ortadan kaldırmaktadırlar.Çocuklar boş yere okula gelmekte ve boş belgelerle okulu terk etmekteler.Türkiye de okutulan derslere uygun ders verilmemesi,ana dili Türkçenin yeterli derecede okutulmaması,çocukların Türki'deki bir okula devam adeta imkansız olmakta.Ne kendi memleketinde ne de Almanya' da uygun bir eğitim veya bir meslek öğrenmeden hayata atılmaktalar.

Bu aksak eğitimin giderek kendiliğinden düzeleceğini zannetmemiz hata olur.Türk çocuklarının okullara alınmasından bu yana bir düzelme görülmemiş,üstelik çocuk sayısı artarak problemleri daha da ağırlaştırmıştır.Ancak öğretmenler, veliler hep birlikte el ele vererek yapacakları etkili çalışmalar sonucu ilgililer gereken titizliği gösterebilirler.Bunun için durumu yakından bilmeniz ve isteklerimizi etkili bir şekilde ilgili makamlara duyurmamız ve haklı davamızın peşini bırakmamalıyız. Bu istekler etrafında birleşmemiz gerekir.

- Çocuklarımızın eğitimi,meslek öğrenme imkanlarının sağlanması yolunda düzeltilmeli.

- Çağdaş eğitim istiyoruz.Ders araçları istiyoruz.Ehliyetsiz öğretmen istemiyoruz.

- Normal program içinde ana dilin öğretilmesini istiyoruz. Birlik olalım,beraber olalım. Teşekkür ederim.

GENÇLERİMİZİN DURUMLARI İLE İLGİLİ BİR KONUŞMA YAPAN BİR DİĞER VELİ DE ŞUNLARI DEDİ :

GENÇLERİMİZİN SORUNLARI

Sayın veliler !

F.Almanya'da 300 000 genç meslek öğrenme yerine sahip değil. Çalışma imkanları da yok, işsiz durumdalar. Işyerleri yetiştirdikleri çırak sayısını gün geçtikçe azaltıyorlar. Bilindiği gibi, kapitalist bir ülke olan F. Almanya'da işyerleri şahısların elindedir. Meslek öğretimi de işyerlerinin elinde.Bu duruma göre, gençlerin geleceği tamamen patronların elinde. Sorun gelip bu noktada düğümlenmektedir . Bu durum karşısında, işçiler, sendikalar, patronların söz sahibi olmalarına karşı çıkmaktadırlar .

Geçtiğimiz ay, meslek öğretim yerinden yoksun ve aynı zamanda işsiz binlerce genç, Sosyalist Alman işçi gençliği ile birlikte, başkent Bonn ve diğer bazı şehirlerde gösteriler düzenlemişlerdir. Sosyalist Alman Işçi gençliği, firmalara, meslek öğretim yerlerini arttırmaları şartının koşulmasını ve meslek öğretiminde sendikalara ve işçi gençliği kuruluşlarına söz hakkı tanınmasını talep etmektedir .

Bizim gençlerin daha da kötü olan durumları göz önüne alınırsa, bu taleplerin gerçekleşmesinde,Türkiye'li gençlerin da çıkarlarının olacağı ortadadır. Bu bakımdan, bu mücadelenin biz Türkiye'liler tarafından da desteklenmesi kaçınılmazdır.

Çocuklarımızı Hauptschule'den diploma vermeden çıkarıyorlar.
Okuldan çıktıktan sonra, çocuklarımızı, sanata verelim desek, yer bulunmuyor. Hem de, fabrikalar, diploma istiyorlar. Halbuki, bizimkilerin elinde, diploma değil, belge var. Belge de, sanata başlamak için geçmiyor. Zar zor bir fabrikada yer bulsak, bu sefer de imtihan yapıyorlar. Bizimkilerin çoğu imtihanı kazanamıyorlar, kazanacak durumda da zaten değiller. Ne, yetecek kadar almanca bilgisine sahipler, ne de diğer bilgilere. Okullarda iyi yetiştirilmiyorlar ki!

Bu durumda, bizim çocukların bir sanat öğrenmeleri imkansız oluyor.
Bizim gençleri sanata hazırlamak için, Çalışma Senatörlüğü "Meslek Dairesi" tarafından hazırlık kursları açıldı. Bu kurslar, 1 yıl sürüyor ve her yıl ancak 120 gencimiz alınıyor. Batı Berlin'de, bu yaşlarda, en az 6 bin Türk gencinin yaşadığı göz önüne alınırsa, bu kursların, sayı bakımından, ihtiyacı karşılamaktan çok uzak olduğu ortaya çıkar.

Bu kursları bitiren gençler de, fabrikalarda imtihan ediliyorlar. Bu imtihanda, yine büyük kısmı eleniyor. Kazananların bir kısmı da, kısa bir müddet sonra sanat öğreniminden ayrılmak zorunda kalıyorlar. Sebebi, yeterli ön bilgilere sahip olmamaları. Bu durum, hazırlık kurslarının, çocuklarımızı,sanat

Bu yaşlardaki çocuklarımızın, bir diğer sorunuda meslek okullarına alınmamalarıdır. Halbuki, okul kanununa göre, 18 yaşına kadar meslek okuluna gitmeleri gerekmektedir.
16 yaşına kadar olanları, meslek okuluna kaydediyorlar, ama, uzun süre bekletiyorlar. Sebeb de, yeni sınıf açılmaması, öğretmen tayin edilmemesi. Sınıflarda yer açılacak da kaydolanlara sıra gelecek!... Daha da kötüsü, 16-18 yaşlarındaki gençleri okula kaydederken bir sürü güçlük çıkarıyorlar. Hatta büyük bir kısmını hiç kayıt dahi etmiyorlar.

Bu yaşlardaki çocuklarımızdan oturma müsadesi yanısıra, iş müsadesi ve bir işyerinde çalışmasını istiyorlar. Işin acı tarafı, çoğu Arbeitsamt iş müsadesi vermiyor. Bu durumlar karşısında çocuklarımız, adeta kötü alışkanlıklara itiliyorlar. Bu yaşlardaki gençler, sabahtan akşama kadar evde oturamazlarya! Okul yok, sanat öğrenme imkanı yok, iş müsadesi de yok! Ne yapacaklar?Bu durumda, tek çıkar yolu, kendilerini sokağa atmakta buluyorlar. Küçük yaşta lokallere alışıyorlar. Çeşitli kötü alışkanlıklar kapıyorlar. Hatta bu durumda suç bile işleyenler oluyor.

Şimdi veliler olarak soruyoruz:

Bütün bunların sorumlusu gençlerimiz mi?
Elbette hayır. Bunların sorumlusu, gençlerimizi bu durumlara iten kötü şartlardır, bu şartları yaratanlardır.
Gençlerimizin durumlarının düzelmesi için, bu kötü şartların ortadan kaldırılması gereklidir.

Bunun için de, şu taleplerimizin derhal gerçekleştirilmesi şarttır:

— Çocuklarımıza, yeterli sayıda ve kaliteli, sanata hazırlık kursları açılmalıdır.
— Çocuklarımıza yeterli sayıda sanat öğrenme yerleri sağlanmalıdır.
— Bu yaşlardaki tüm çocuklarımız meslek okullarına alınmalıdır.
— Çalışmak isteyen gençlerimize iş müsadesi verilmelidir.

Derneğimiz (TÖD),Öğretmenler Sendikası (GEW) Kreuzberg Bölge Yönetim Kurulu ve Sendikadaki Yabancı Öğretmenler Komisyonu'nun birlikte düzenledikleri büyük Veli Toplantısı 11 ekim 1974 de yapıldı.Yabancı,Alman veli ve öğretmenlerine yabancı çocukların okul durumu ile ilgili bilgi vermek,öğretmen veli ve sendikanın,okul durumlarının düzeltilmesi için,birlikte çalışmalarını sağlamak amacı güden bu toplantıda oybirliği ile aşağıdaki karar alındı ve bu karar 15 ekimde yapılan bir Basın Toplantsında basına duyuruldu.

KARAR

II ekim 1974 tarihinde toplanan, Kreuzberg semtinin Alman ve yabancı veli ve öğretmenleri,çocuklarının içinde bulunduğu kötü okul şartlarına kesinlikle karşı çıkarlar.
Birçok ilk, orta (Hauptschule) ve meslek okulunda, tahammül edilmez derecede yer darlığı vardır
Bazı dersler çok kötü şartlar altında yapılıyor. veya hiç yapılmıyor. Birçok okulda ikili öğretim yapılıyor. "İlkokullar Reform Projesi'nde" öngörülen, zayıf öğrencileri yetiştirme dersleri genellikle hiç yapılamamaktadır.
Meslek Okulu çağındaki gençlerin büyük çoğunluğu okullara alınmamaktadır.
Bunların sebebi : SINIF AZLIĞI-ÖĞRETMEN AZLIĞI
Bu sorunların yakın bir gelecekte çözülmesi şarttır.
bu eksikliklerden en fazla zarar görenler,yabancı çocuklar ve gençlerdir.
Yabancı veliler de, emekleriyle, Batıberlin Ekonomisinin gelişmesine katılmaktadırlar.Onlar da, Alman Velileri gibi, vergi ödemektedirler.
Çocuklarının, Alman Çocuklarınınkine eşit eğitim imkânlarına sahip olmaları, yabancıların hakkı.

Yabancı çocuklara eşit hak tanıyan eğitimin sağlanması için, şunların gerçekleştirilmesini talep ediyoruz :

- Okul çağındaki tüm yabancı çocuk ve gençler okullara alınmalıdır.
- Hazırlık sınıflarına, normal Alman sınıflarınınki kadar, ders saatı konulmalıdır.
- Anadilde ders, Berlin Okul programına alınmalıdır.
- Alman Öğretmenleri tarafından, yeterli Almanca dersleri verilmelidir.
- Çocukların kendi ülkelerindeki okullarına intibaklarını sağlayacak, bir ders programı hazırlanmalıdır.
- Henüz Almanca öğrenmemiş öğrenciler için özel bir tedbir olarak, hazırlık sınıflarında verilen karneler, bitirme diploması yerine geçmelidir.
- Yeterli sayıda, Meslek Öğrenimine hazırlık kursları açılmalıdır.

Maarif Müdürlüğünden, yıl sonuna kadar, en kaba eksikliklerin ortadan kaldırılmasını ve aşağıdakilerin sağlanmasını talep ediyoruz:

- Hazırlık sınıflarının ders saatleri, anadildeki dersi de içine alarak, aynı seviyedeki Alman Sınıflarınınkine, eşit şekilde yükseltilmelidir.
- Değişik seviyedeki sınıflar birleştirilmemelidir.
- Sınıf öğrenci sayısı, resmen öngörülen sayıyı geçmemelidir.
- Düzenli Almanca derslerinin, Alman Öğretmenleri tarafından 20 öğrenciyi aşmayan gruplarda verilmesi gerçekleştirilmelidir.
- Yeterli sayıda öğretmen kadrosu ve sınıflar sağlanmalıdır.
- Yabancı çocuklara okul öncesi (Vorschule) imkânları genişletilmeli, daha çok yabancı çocuk (Vorschule) lere alınmalıdır.
- Çocuk yuvalarında yeterli yer sağlanmalıdır.
- 26.10.1974 tarihinde yapılacak proteto yürüyüşünü, tüm veli ve öğretmenler olarak destekliyoruz.

ÇOCUK PARASI HAKKIMIZ KISITLANDI

Yabancı işçilerin memleketlerinde bulunan çocukları için öngörülmüş çocuk parası haklarını kısıtlayan yasa, Federal Çocuk Parası Yasası'nı değiştiren GELİR VERGİSİ REFORM YASASI'dır. Yasa 25 Temmuz 1974 de de Eyalet Temsilciler Meclisinden geçerek 5 Ağustos 1974 tarihinde resmi Gazetede yayımlanmıştır. Yürürlük tarihi ise 1 Ocak 1975 dir.

Bizim İşçiler açısından bu yusunın Federal Çocuk Parası Yasası'nın bazı hükümlerini değiştirmiş olması önemlidir.

Vergi Reform Yasası, Çocuk Parası Yasası'nın birinci maddesini şöyle degiştirmiştir: Bir kimsenin çocuk parasına hak kazanabilmesi için ya çocukların Federal sınırlar içinde yasasal ikametgahlarının olması ya da fiilen Federal Sınırlar içinde oturması gerekmektedir. Burada yasa çocuk parası hakkını iki şarta bağlamaktadır.Birincisi çocuğun yasasal ikametgahının Federal Sınırlar içinde olması gerekmektedir. İkincisi çocuğun fiili oturmasının da gene Federal sınırlar olmasını şart koşmaktadır. Bizim işçiler yönünden önem kazanan şart ikincisidir. Çünkü çocukları Türkiye'de bulunan işçi bu ikinci

ile Federal Almanya arasında yapılmış olan Sosyal Güvenlik hakkındaki Sözleşme, çocuk parası hakkının doğmasını böyle bir şarta bağlamamıştır. Yasa, bu noktada sözleşmenin ruhu ile tamamen çelişki içindedir. Bu nedenledir ki: 1965 yılında yapılan iki devlet arasındaki sözleşme yasaya ve Alman Ekonomisinin çıkarlarına uygun olarak değiştirilmiştir. Çelişkiyi örtbas etmek için yasa şöyle bir ayrıcalık getirmektedir: Eğer bir kimsenin yasasal ikametgahı en az 15 yıldan beri Federal Almanya'da ise ya da bir kimse 15 seneden beri Federal Sınırlar içinde oturuyorsa, o zaman isterse çocukları Almanya dışında bile olsa çocuk parası almağa hak kazanacaklardır. Bu ayrıcalığın bizim işçilerimiz yönünden hemen hemen hiç bir anlamı yoktur.Çünkü söz konusu edilen 15 yıllık süreyi yok denecek sayıda işçimiz doldurabilmiştir. Dikkat edilirse bu kişilerin iki devlet arasında yapılmış sözünü ettiğimiz sözleşmeden önce gelmiş olması gerekmektedir.

Yasa çocuk paralarını kısmakla kalmamakta, aynı zamanda yabancı işçiden kesilecek vergi oranını da yükseltmektedir.

GELİR VERGİSİ REFORMU YASASINA KARŞI GÖSTERİLEN TEPKİLER

Gelir Vergisi Reformu Yasası, Sadece yabancı işçilerin tepkisi ile kalmamış, Alman İşçi Sendikaları Birliği (DGB), Kiliseler, çeşitli Gençlik ve İşçi Kuruluşları, Bilim Adamları'nın tepkisine, bazı basın-yayın organlarının ağır eleştirilerine uğramıştır.

Bu konuda 7 Ekim 1974 tarihli sayısının 32. sayfasında Spigel Dergisi şunları yazmaktadır: "Maliye Bakanlığının bütçedeki borçlar kısmının azaltılması için yurt dışında çocuğu olan yabancı işçilerin çocuk parası kısıtlanacaktır. Böylece Çalışma Bakanı, çocuk parasını kısmakla Maliye Bakanı arkadaşına para biriktirmesi hususunda yardımcı olmak istiyor."

Burada da görüldüğü gibi konu ortadadır.

Çocuk paralarının kısıtlanmasına gerekçe olarak, yabancı işçi çocuklarının sayıca çok oldukları, ödenecek çocuk parasının kendi memleketlerindeki yaşama düzeyinin üstünde olduğu gösterilmektedir. Örneğin :

Beş çocuklu bir aile Vergi Reform Yasası yürürlüğe girdikten sonra ayda 480 Mark çocuk parası alacaktır. Çünkü yasa birinci çocuğa 50, ikinciye 70, üç ve ondan sonra gelen her çocuğa 120 şer mark ödenmesini öngörmektedir. Gerekçeye göre bu para Türkiyede örneğin, köyden gelen bir işçiye çok görülmektedir. Aylık çocuk parası tutarı olan 480 mark, Türk Parasına çevrilince o yerde oturan halkın en yüksek gelirine sahip olacağı söylenmektedir.

Yasayı "Ulusal bir çıkarcılık" olarak niteleyen Katolik Kilisesi,"Protestolarla yetinilmeyeceğini, eğer yabancı devletler çeşitli baskılarla bu haksızlığı kabul ederlerse, baskıyla imzalanan sözleşmelerin Anayasa Mahkemesince iptali yoluna gidileceğini" söylemektedir. (Der Spigel s.33)

Alman Sendikalar Birliği (DGB) ise yerli ve yabancı arasındaki bu ayrımın bir an önce kaldırılmasını istemektedir. Türk Sendikaları da bu konuda daha aktif çabalar gösterme yolundadır.

Federal Almanya'da çalışan işçilerimizden de aktif tepkiler son zamanlarda gelmeye başlamış, özellikle büyük şehirlerde protesto yürüyüşleri tertip edilmekte, bildiriler dağıtılarak, kamuoyu aydınlatılmaktadır. Bilhassa Avrupa'daki Türkiye'li Toplumcular Federasyonu'nun 20 Ekim 1974 günü Bonn'da Büyük Protesto Yürüyüşü büyük [illegible]

TÜRKİYEDE EĞİTİM

1973 istatistiklerine göre, Türkiyede okuma yazma bilmiyenler nüfusun %46 sını oluşturmaktadır. Yani hemen hemen nüfusun yarısı,çağdaş sosyal gelişmeleri izlemek, bu gelişmeler içinde kendi yerinin neresi olduğunu, kitle haberleşme araçları arasında en başta gelen yazılı yayınlardan izlemek, giderek bilinçli bir biçimde aktif olarak yerini saptamak, haklarını savunmak ve almak olanaklarından yoksundur. Türkiyede okuma yazma bilmiyenlerin durumu burada, Almanyada bir kelime Almanca bilmiyenlerin durumuna benzetilirse, bunun ne demek olduğu daha açık anlaşılır. Halkların geri bırakılmalarında kimlerin çıkarı olduğu bugün artık okuma yazma bilmiyenlerin bile gözünden kaçmıyacak biçimde açığa çıkmıştır. Halklar ne ölçüde cahil kalır, içinde yaşadıkları sömürü düzeninin nedenlerini, bu düzende kimlerin çıkarı olduğunu ne kadar az bilirler ve sömürüye ne kadar az direnirlerse, sömürüyü sürdürmek o ölçüde yoğun,o ölçüde kolay olur. Yazılı yayın organları dışında kalan ve doğruluklarını araştırmak daha güç olan yayın ve propaganda araçları ile onları uyutmak, şaşırtmak, istenen yönde yürütmek sömürücü sınıfın daha çok işine gelir.
16 milyon yurttaş, yani okuma yazma bilmiyen bu % 46 kimlerden oluşmaktadır? Bunun cevabı durumu dahada açıklaştırır. Bu 16milyonun hemen hepsi büyük ve küçük kentlerde, köylerde yaşıyan ve çalışan emekçilerden oluşmaktadır. Örgütlenerek haklarını almak için direnme ve savaşma olanakları sınırlı olduğundan,tüm öteki yükler gibi, bozuk eğitimin yüküde onların sırtına yüklenmiştir. Öyle ki, yoksul bir köylü çocuğu, yoksul bir işçi çocuğu anası babası gibi yoksul kalmaya mahkum edilmektedir. Buda tüm kapitalist ülkelerdeki güdümlü eğitimin ortak amacıdır.
Türkiyede sömürücü sınıfın ve bu sınıfla bütünleşmiş gurupların çocuklarının bu eğitim yetersizliğinden etkilenmedikleri, mutlu bir azınlığın elindeki mutlu olanaklardan yararlandıkları, son üniversite giriş sınavını en yüksek puan alarak kazanan ilk 50 öğrencinin okudukları okullara bakınca sırıta kalıyor: 37 si İstanbulun, özellikle özel okullarını, 4 ü Ankara, 6 sı İzmir, biri Bolu, biri Konya, biri de Kırşehir okullarını bitirmişler. Yorumu gerektirmiyecek kadar apaçık bir sonuç.

tik ve ekonomik baskılara etkinlik derecesini eylemlerin gücü ve zamanın belirliyeceği ortadır.

VERGİ REFORMU YASASI'NDAN ÖTÜRÜ İŞÇİLERİMİZİN KAYBI ve SONUÇ

Çocukları Türkiye'de olan işçilerimiz hem eşit derecede çocuk parası alamadıkları gibi,hem de Yeni Vergi Reformu Yasası'na göre eskisinden daha fazla vergi ödemek zorundu kalacaktır. Başka bir deyişle işçi, hem düşük çocuk parası alacak, hem de daha fazla vergi ödeyecektir. Bu güne kadar Federal Almanya'da çocuklu ailelere vergi indirimi (Kinderfreibetrag) tanınıyordu ve çocuk sayısına göre her ailenin yıllık brüt kazancından belli bir miktarı vergiden bağışık (Muaf) tutuluyordu. Böylece yıllık kazancın bir kısmından hiç vergi kesilmiyordu. Bağışıklık tanınan miktarlar birinci çocuk için 1200 mark, ikinci çocuk için 1680 ve ondan sonra gelen her çocuk için 1800 mark idi. Yeni Yasa bu bağışık tutma [illegible]

...lyonlarca markı kaybolacaktır. Örneğin :
yılda 15 bin mark kazanan bir yabancı işçi
...r çocuklu ise bir yıldaki kaybı 228 mark, iki
...cuklu ise 848 mark, üç çocuklu ise 1908 mark,
...rt çocuklu ise 2970 mark, beş çocuklu ise 4030
...rk olacaktır.
İşçilerimizin ne kadar kayba uğrayacaklarını
... rakamlar açıkça göstermektedir. Böylece kayıp
...lyonları bulacaktır.

S O N U Ç :

Bu incelemelerimizden işçilerimiz açısından
... sonuçları çıkarabiliriz.

- İşçilerimize Sosyal Güvenlik alanında en bü...k eşitsizliği ve darbeyi vuran Vergi Reformu ...sası ve ekim ayında imzalanan Sosyal Güvenlik ...laşmasıdır.
- Bu Yasa Ortak Pazar Ülkeleri dışından gelen ...bancı işçilerin Almanya dışındaki çocuklarının ...cuk parası haklarını prensip olarak kısıtlamak...dır. Federal Almanya'nın çıkarlarına öncelik ...nınmaktadır.
- Bu yasa Federal Almanya ile Türkiye arasında ...pılan Sosyal Güvenlik Sözleşmesi ruhu ile çe...şmektedir.
- Yasa aynı zamanda Federal Almanya Anayasa...'nın EŞİTLİK ilkesine (Madde 3), İş ve Sosyal ...ukukun uluslararası kaynaklarına ve iç hukukun ...mel ilkelerine aykırıdır.
- Yasayı çıkaran İktidar Hükümetinin sosyal ...olitikası ile de çelişki içindedir. Çünkü, İk...idardaki parti "Yabancılara eşit işlem İlkesi...i programında saptamıştır.
- Yabancılar Yasası (Oturma izni), Çalışma ...isaadesi, süreli iş sözleşmeleri ile elleri a...kları bağlı duruma getirilen yabancı işçiler ...ı yeni yasa ayrıcalığı ile de bir haksızlığı ...aha konu olmaktadırlar.

GENELKURULA ÇAĞRI

...Aralık1974,Cumaertesi günü saat 15.oo de der...eğimiz lokalinde olağan GENELKURUL toplantısı ...apılacaktır.Bütün üye arkadaşların muhakkak bu ...oplantıya katılmaları yönetmelik gereğidir.Tüm ...rkadaşları bekliyoruz.

TÖD YÖNETİM KURULU

...ÜRKİYELİ ÖĞRETMENİN SESİ: Kasım 1974
...AHİBİ : TÖD
...ORUMLUSU : TÖD Yönetim Kurulu
...ıllık Abone Ücreti : 10.-DM
...onto Numarası : Bank für Gemeinwirtschaft,1043 5701 00
...DRES :1 Berlin 21,Emdenerstr.39

ŞEHİTLER

Şehitler,Kuvvayı Milliye şehitleri,
mezardan çıkmanın vaktidir!
Şehitler, Kuvvayı Milliye şehitleri
Sakaryada, İnönü'nde, Afyondakiler
Dumlupınardakiler de elbet
ve de Aydında, Antepde vurulup düşenler,
siz toprak altında ulu köklerimizsiniz
yatarsınız al kanlar içinde.
Şehitler, Kuvvayı Milliye şehitleri,
siz toprak altında derin uykudayken
düşmanı çağırdılar,
satıldık, uyanın!'
Biz toprak üstünde derin uykulardayız,
kalkıp uyandırın bizi,
uyandırın bizi!
Şehitler, Kuvvayı Milliye şehitleri,
mezardan çıkmanın vaktidir!

NAZIM HİKMET

YATAK

Yaşar Kemal

Şimdiki gibi aklımda,ben o yıl ortaokulun üçüncü sınıfında,bizim Durmuş Ali de ikincideydi. İkimizin de parası yoktu.Köyde onun bir dul anası,benim de bir dul anam vardı.Onlar da kendilerini zarzor geçindirebiliyorlardı.
Durmuş Ali'nin umudu,parasız yatılıdaydı.İmtihana girmiş,yüzde yüz kazanacağından emindi.Bana gelince:Ben,bir umutsuzluk içinde yuvarlanıyor,dum.Nereye gitsem,ne yapsam?İki yıldır geceleri çalıştığım fabrika,bu yıl beni almıyordu.Talebeleri fabrikada çalıştırmak yasakmış! Naden yasaklamış, bir türlü anlıyamıyordum. bu yıla kadar ne güzel çalışıp okumuştum.
Beş parasız... Başımı sokacak bir ağaç kovuğu bile yok! Kocaman şehrin ortasında yalnız,yapayalnızım. Sarılacak bir dalım da yok! İçerimde dayanılmaz bir keder, bir hınç...
Durmuş Ali ile bir zaman istasyonun önündeki sıtma ağaçlarının altında geceledik. Sonra olmadı. Bu böyle sürüp gidemezdi. Bekçilerde rahat vermiyorlardı. Sonra da okula gitmek mecburiyetindeydik. Biz okula gidince, meydanda kalan yataklarımızı çalmazlar mıydı?
Çok iyi bir arkadaşım vardı, Yusuf. Beni çok severdi. Sıtma ağaçlarının altında gecelediğimizi nasılsa öğrenmiş.
Bir gün utana utana:
"Bizim damın üstünde yatsanız" dedi. Deli gibi sevindik, Durmuş Ali ile kucaklaşıp öpüştük. Durmuş Ali bir "Alloooş..." çekti... " Yaşadık be abi... Bir günün beyliği de beylik"
Biliyorduk ki, dam üstünde güzün yağmurları başlayıncaya kadar yatabilirdik. Sonra,sonrasına Allah kerim.Yatakları hemen istasyondan alıp eve getirdik.Yusufların evi,pazar yerinin yanında bir tek odaydı.yatakları dama serdik. Bekçi korkusu yok,bir şey yok.damın üstünde bir ev sıcaklığı,bir baba ocağı sıcaklığı...